

Uit het puzzelboek van meester Sam

De wijkagent en de bananen

Op een dag kreeg meester Sam bezoek van wijkagent Tommy. Hij was een oude bekende, want Tommy had nog bij hem in de schoolbanken gezeten. Als jongen was hij de slimste niet en ook als volwassene kon hij niet veel anders dan de orde handhaven en boetes uitdelen als iemand iets fout deed. Altijd maar één boete tegelijk, want anders moest hij die bedragen optellen en daar had hij een hekel aan. Maar nu scheen Tommy in verwarring. Met een diepe zucht liet hij zijn forse gestalte neerdalen op een wankele stoel.

“Wat is er aan de hand?” vroeg meester Sam.

“Ik ben een ernstig geval van fraude op het spoor, maar eigenlijk begrijp ik het niet goed.”

“Vertel.”

“Vanmorgen stond ik voor de fruitwinkel toen ik de dames Smith en Jones hoorde overleggen. Je weet dat ze allebei een weeshuis leiden en dus altijd grote voorraden moeten inkopen. En waar veel geld mee gemoeid is, is de kans op fraude ook altijd groter. Ik luisterde dus goed.”

“Heel verstandig. Wat zeiden de dames?”

“Ik heb het heel precies onthouden.”

En dus kon wijkagent Tommy het gesprek van de twee dames bijna letterlijk herhalen. De dame van de fruitwinkel had gezegd dat ze groene bananen konden kopen voor drie stuivers per tros en dat zij voor hetzelfde aantal gele bananen vier stuivers per tros moesten betalen

“Ja, dat zijn de prijzen tegenwoordig,” zei meester Sam, “maar wat is dan je probleem?”

“De dames gingen overleggen en ik hoorde mevrouw Jones zeggen dat zij twee trossen extra voor hetzelfde bedrag kon krijgen, maar dan moest mevrouw Smith wel doen wat zij zei.”

“En dat vond je verdacht?”

“Twee trossen meer voor hetzelfde geld? Dat kan toch niet? Ik had ze wel willen arresteren, maar ik voelde me toch niet zeker van de zaak. Als het om rekenen gaat, haak ik af.”

“Ja, dat weet ik, Tommy. Daarom ben je dus naar mij gekomen.”

“Ik vind mevrouw Smith en mevrouw Jones zo aardig. Ik kan me eigenlijk niet voorstellen dat ze iets verkeerd zouden doen.”

“Misschien zijn de dames toch wel eerlijk, Tommy. Heb je nog gehoord hoe het is afgelopen? Hoeveel trossen hebben ze gekocht?”

“Dat weet ik niet precies. De dame van de fruitwinkel had ongeveer honderd trossen bananen in voorraad en ze hebben die bijna allemaal meegenomen. Voor een weeshuis heb je natuurlijk veel nodig.”

“Dat is natuurlijk zo. Maar ik denk dat ik je gerust kan stellen, Tommy. Dit is geen geval van fraude maar van slim rekenen.”

De wijkagent slaakte een zucht van verlichting. Een last viel van zijn schouders, want hij wilde van de dames Smith en Jones eigenlijk geen kwaad woord horen.

“Maar hoe kun je nou voor hetzelfde geld twee trossen meer krijgen? Dat kan toch helemaal niet?”

Maar meester Sam gaf hem een geruststellend klopje op zijn rug.

“Jawel Tommy, dat kan heel goed. Maar het is wel een puzzel.”

Die puzzel moesten anderen dan maar oplossen, vond de wijkagent. En dat is dus ook het vraagstuk voor mijn trouwe lezers.

Oplossing De laatste reis van de kalief

De kalief was 47 jaar toen hij stierf.

$48 = 3 \times 4^2$ en $49 = 7^2$ en $50 = 2 \times 5^2$ en $51 = 10^2 - 7^2$.

Letterpuzzel 11

Het woord dat past bij de beschrijving in het linkerrijtje, plus een bepaalde letter, wordt het woord dat bij de beschrijving in het rechterrijtje past. De toegevoegde letters vormen de oplossing.

Plaats	deel van een bloem
Verf	meer (eng.)
Ja	Engelse titel
Computergeheugen	zigeunervolk
Vogel	voertuig
Plaats in Gelderland	voorjaar
Groepsdans	tocht

Oplossing taalpuzzel 14: *Ezeltjes*

1. Es, 2. Zoetjes, 3. Eikel, 4. Links, 5. Ton, 6. Jaffa, 7. Erin, 8. Schot.